

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

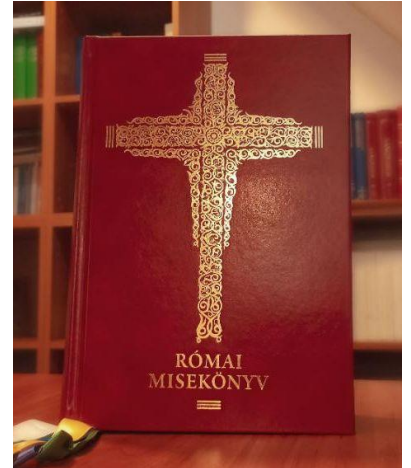
A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XVII. Évfolyam 18. szám, 2023. május 6.

Az új Misekönyvről – I. rész

Bizonyára sokan sokféle fórumon értesültek már arról, hogy Hazánkban új Misekönyv kerül bevezetésre, sőt, több egyházmegyében már hónapok óta használják is. Mivel a Püspöki Kar nem az egységes bevezetés mellett döntött, minden egyházmegye maga döntötte el, mikortól történik meg az áttérés a régiről az újra. **A Váci Egyházmegyében Pünkösöd ünnepétől lehet és kötelező a szentmiséket az új Misekönyvből bemutatni.**

De valóban új misekönyvről van szó? Semmi esetre sem, csupán ugyanazon Római Misekönyvnek egy újabb, átdolgozott kiadásáról. A II. Vatikáni Zsinat után, annak szellemében megújított Római Misekönyvnek (*Missale Romanum*) mára már három hivatalos mintakiadása - ú.n. *editio typica*-ja – van (1970, 1975 és 2002), melyek lényegében nem, azonban részleteiben (általános rendelkezések, liturgikus előírások, tartalmi elemek, naptár...) mégis eltérnek egymástól. Ezek a mintakiadások mindig a római Egyház liturgikus anyanyelvén, latinul jelennek meg. Az egység zálogaként a szentmisét mindenkor a hatályos Római Misekönyvből kell végezni az egész világon és a népnyelvű fordításoknak is a mindenkori *editio typica*-t kell követni. Így magyar nyelven sem egy teljesen új misekönyvről van szó, hanem A Római Misekönyv harmadik magyar nyelvű kiadásáról, mely követi a latin eredeti harmadik hivatalos kiadását.

Miért volt szükség új magyar misekönyvre? Több oka is van annak, hogy megjelent egy új magyar kiadás:

- 2002-ben II. János Pál pápa kiadott egy új hivatalos kiadást, melynek bevezetését elrendelte a Világegyház számára. Latin nyelven onnantól kezdve csak ebből a misekönyvből lehet misézni, népnyelven viszont van egy türelmi idő, addig lehet az előző kiadást használni, amíg el nem készül az új népnyelvű kiadása, mely ésszerű időn belül meg kell, hogy jelenjen (hogy mennyire aprólékos munkáról van szó, mutatja, hogy nem csupán pár évbe telik – a '75-ös kiadás magyarul '91-ben majd '93-ban jelent meg, most pedig kerekén 20 év telt el a harmadik kiadás latin és magyar nyelvű megjelenése közt). Közben latinul megjelent a Harmadik hivatalos mintakiadás javított újranyomása is 2008-ban, így a magyar fordítás alapját ez adta.
- Mivel a második kiadás magyar változata (1991 és 1993) a közérthetőség szempontját szem előtt tartva sok helyen nagyon szabadon fordította az eredeti latint, olyannyira, hogy bizonyos teológiai gondolatok elhomályosultak, sőt el is tűntek a szövegből, Róma szorgalmazta, hogy a Püspöki Kar készítsen egy pontosabb, szöveghű fordítást. II. János Pál pápa maga kérte ezt mindazoktól a nemzetektől, ahol szabadon fordították a latin eredetit, világos útmutatást adva 2001-ben: „Mivel mindig szükséges, hogy az imádság szabályai (*lex orandi*) megegyezzenek a hit szabályaival (*lex credendi*), és hogy kifejezzék és megerősítsék a keresztény nép hitét, a liturgikus fordítások csak akkor lehetnek méltók az Istenhez, ha a katolikus tanítás gazdagságát hűen viszik át az eredeti szövegből a nemzeti fordításba, hogy a

szakrális nyelv igazodjék a benne foglalt dogmatikai tartalomhoz. Figyelembe kell venni továbbá azt az alapelvet, amely szerint minden egyes Részegyháznak meg kell egyeznie az egyetemes Egyházzal nemcsak a hitbeli tanítás és a szentségi jelek tekintetében, hanem az apostoli és folytonos hagyomány által egyetemesen közvetített gyakorlatban is.” (*Liturgiam Authenticam* no. 80.)

- Az 1991/93-as magyar kiadásunk megjelenése óta mind a római mind a magyar liturgikus naptár sokat változott. Nemcsak az ünnepek áthelyezésére, rangsorolásának változásaira kell gondolni, hanem új ünnepek, emléknapok bevezetésére is, melyeknek megszülettek latinul a saját miseszövegei is. Ugyanakkor a '90-es évek eleje óta rengeteg Szenttel és Boldoggal is gyarapodott Egyházunk, akiknek liturgikus szövegei szintén elkészültek latinul. Őket is bele kellett venni a misekönyvbe, hogy méltó módon lehessen emlékezni mindazokról, akik Egyházunk számára fontos példaképek, közbenjárók. Időközben magyarul megjelent egy két kötetes kiegészítés az újabb szentek miseszövegeivel 2006-ban, azonban a használat nehézkes volt ennyi könyvvel, szükséges volt tehát, hogy az azóta avatott Szentek mind bekerüljenek a nagy misekönyvbe. A Római kiegészítő Magyar naptárt pedig úgy állították össze, hogy az tartalmazza a határon túli magyar egyházmegyék ünnepeit, Szentjeit, Boldogait is, így hiánypótló és egyben a nemzeti összetartozást kifejező, erősítő Misekönyv született, mely nemcsak Magyarország, hanem az összmagyarság hivatalos misekönyve lett.
- Végül a jelenleg nálunk még használt magyar misekönyvnek volt néhány gyakorlati hiányossága, amit orvosolni szintén egy új kiadás elkészítésében lehetett, melyre kísérletet is tesz az új kiadás, igaz a teljesség igénye nélkül.

Írásom következő részében a mise állandó részeiben bekövetkező változásokat fogom bemutatni.

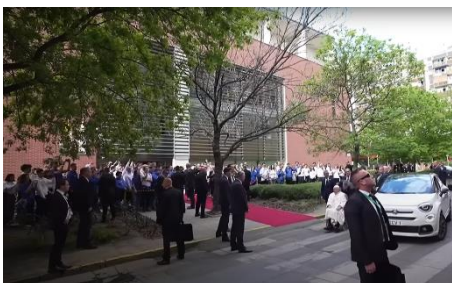
László atya

Találkozás a Szentatyával

Három helyen volt alkalmam élőben látni és hallgatni a Szentatyát: a Szent István Bazilikánál, a Kossuth téren a szentmisén, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre való látogatása alkalmával.

A Szent István Bazilikába ugyan elsősorban az egyházi személyekkel való találkozás miatt jött a Szentatya, de minket, a téren összegyűlt híveket is külön köszöntött és az esemény végén - úgy gondolom, hogy mindenkit meglepve - felkelve a tolószékéből, a botjára támaszkodva lesétált a lépcsőkön és odajött közel hozzánk.

Vasárnap a szentmisére már hajnalban kiértünk a Kossuth térre, de így is már hatalmas tömegbe csöppentünk bele. Felemelő érzés volt több tízezer emberrel és Ferenc pápával együtt ünnepelni az Eucharisziát a nemzet főterén.

A Szentatya utolsó tervezett programja a Pázmány Péter Katolikus Egyetem meglátogatása volt, ahol az egyetemi oktatók és hallgatók mellett a hazai tudományos és művészeti élet képviselőivel is találkozott a Szentatya. Mi, hallgatók azt a lehetőséget kaptuk, hogy sorfalban, a bejáratnál köszönthettük Ferenc pápát. Számomra máig hihetetlen, hogy a Szentatyától alig pár méterre állhattam, a tekintetünk is találkozott és még vissza is integetett nekünk. Hálás vagyok ezekért az életre szóló élményekért.

Mindhárom eseményt másfajta módon éltem meg ugyan, de mindenhol megtapasztalhattam a Szentatya mélységes alázatát és emberközelségét. Mindenkivel kereste a találkozást, de legfőképpen azokkal, akik segítséget szíveskednek. A magatartása és gesztusai teljes összhangban álltak a tanításával: nyissunk az elesett emberek felé, ne adjuk át magunkat a közömbösségnek, törődjünk egymással. Szavai reflexióra készítették engem, hiszen van hova fejlődnöm e téren, de a Szentatya biztatása ösztönöz arra, hogy változtassak.

Bezák Olivér

Emlék(ezés) és élet (egy megemlékezés kapcsán)

E sorok írója mindenképpen szerencsésnek mondhatja magát, hogy jó négy évtizeddel ezelőtt a jó Isten kifürkészhetetlen akaratából (vagy az emberi sors alakulása folytán) összekötötte életét Pécellel. Akkor még nem tudhatta, hogy az évek során milyen hallatlan értékekkel kerül majd kapcsolatba. Ha Pécel egészét tekintjük – ideértve a különböző felekezetek keretében működő kórusokat, a kiváló képességű zenészeket és énekeseket, akik közül számosakat üdvözölhattünk már a templom falai között is - nem túlzás valóságos zenei kincsesbányáról beszélni. Egyelőre azonban maradjunk a saját házunk táján. Hogy hogyan történt mindez? Nos, hát úgy, hogy a 80-as évek eleje-közepe táján tagja lett a templom (akkor még Bakonyi Árpád által vezetett) kórusának, megismerkedhetett a régi kórustagok közül sokakkal, részt vehetett az évek során számos (számtalan?) hangversenyen idehaza és különböző más helyszíneken (Szadától kezdve Mosonmagyaróvárig, Pásztótól Kiskőrösig, Dánytól Vácig). Lassan-lassan kibontakozott az aktuális jelen mellett a múlt is. Különösen az után, hogy a Historia Domus szerkesztése során a különböző dokumentumok alapján kirajzolódott az (előbb Vox Humana, majd Coelestis Regina nevet viselő) énekkar nehéz külső körülményekkel terhes életkezde, a számtalan egyéni áldozat-vállalás a szent zene szolgálataért. Mégis a nehézségek ellenére valóságos aranykort mondhatott magának a közösség, számtalan szolgálattal, más énekkarokkal való közös éneklésekkel és Bárdos Lajos – szintű karnagyvendégekkel. Mindezekről már többször is szó esett, és a jubileumi kiadvány is készült a 75 éves kórus-évfordulóra. (Ennek anyaga bárki által olvasható az egyházközség honlapján az Olvasni valók menüpont alatt.) Mégis miért került mindez most ismét szóba? Azért, mert felmerült a gondolat, hogy egy emlékmise keretében imádkozzunk mindazokért/emlékezzünk meg mindazokról, akik a kórus fenn-állása folyamán bármikor, bármennyi ideig, bármelyik szőlamban énekeltek és időközben eltávoztak a földi életből. És ők bizony már sokan vannak. Nagy valószínűséggel többször annyian, mint amennyi tagot most az énekkar számlál. A megemlékezésre a leginkább kézenfekvő időpontként április 30-a mutatkozott, annál is inkább, mert ez egyúttal a Mária-szerenád időpontja is.

Nagyon nagy öröm volt cikkíró számára, hogy ennyien vettek részt az esti szentmisén. Ez mintegy visszaigazolta azt a korábbi tapasztalatot, hogy sokan „érintettek” a kórus kapcsán. Akár úgy, hogy személyesen is énekeltek benne, akár úgy, hogy valamely családtagjuk, rokonuk, barátjuk, stb. vett részt a közösségben. (Csak emlékeztetőül: amikor a kórus az 50 éves jubileumát ünnepelte (ez sem ma volt), a szervezők közel 150 olyan személyt tudtak megkeresni (írásban vagy szóban) akik valamennyi ideig énekeltek a kórusban és a jubileum idején még éltek.) Sokan el is jöttek a hangversenyre. Azóta azonban már jelentősen megfogyatkozott ez a szám. Azonban a remény nem fogyatkozott meg, sem a bizonyosság, hogy a korábbi/egykori kórustagok most már odafönt énekelnek. Talán ezért volt olyan meghitt a Mária szerenád (is), hiszen a „fentiek” is énekeltek azt, amit a „lentiek” itt a templomban. És talán égi Édesanyánk is jóleső mosollyal fogadta ezt az egyszerre két helyről is áradó, neki szóló szerenád.

Eleddig ezek a sorok talán úgy tűnhetnek, mint valamiféle nosztalgizálás. Ez azonban nem így van. Hiszen az emlék(ezés) mindig egyfajta erőt is jelent, az erőből pedig élet fakad (ahogy azt a körülöttünk lévő természet minden évben megmutatja nekünk). Adja a jó Isten, hogy ez az erő, megújulás az énekkarunk esetében is megvalósuljon.

dr. Lukács Ferenc

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2023. Máj. 7 – 14.

Húsvét V. hete

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
6	SZOMBAT		Lukáts Mihály és fel Ilona	Elsőszombati engesztelő ima 14:30-17:30
7	VASÁRNAP	HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA	10:30 18:00 hálából Andrásért, Boglárkéért és Benedekért élő Imre, György, Norbert, + Ildikó és + szülők	Egyházközségi Szentségimádás 16:30 – 17:30
8	HÉTFŐ		7:30 Gabi lelki megnyugvásáért	
9	KEDD		—————	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
10	SZERDA	<i>De Avila Szt János</i>	7:30 Bodnár, Ornyos, Juhász, Kubinyi, Kováts csal élő és + tagjai	
11	CSÜTÖRTÖK		—————	Szentségimádás: 8:00-10:00; 19:30-21:00
12	PÉNTEK	<i>Szt Néreusz és Szt Achilleusz</i>	18:00	Bibliakör: 19:00 (Iskola)
13	SZOMBAT	<i>Fatimai B. Sz. Mária</i>	Előesti sztm: 18:00 élő Zsolt és csal-ja	
14	VASÁRNAP	HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA	10:30 18:00 élő Szabolcs és +Zsoltán Teréz és Erzsébet édesanya l.ü.	

– Május a Szűzanya hónapja, templomunkban Lorettói litániát végzünk hétfőn, szerdán a reggeli szentmisék után mondván, csütörtök reggel a Rózsafüzér Társulat imaórájának keretében, péntek-vasárnap az esti szentmisék után énekelve.

– A Péceli Katolikus Karitászcsoport **2023. július 31-és augusztus 04. között** 8.00-tól 16.00-ig napközis táborot szervez általános iskolás gyermekek számára. A táborról további tudnivalókat a péceli egyházközség honlapján lehet elérni! Pedagógus és segítők jelentkezését továbbra is várjuk!

– Szeretnénk újra összehívni egy közös hálaadó szentmisére az idei évben kerek/neves évfordulót ünneplő házaspárokat. Kérem, hogy azok a párok, akik 2023-ban ünneplik egyházi házasságkötésük 10., 20., 25., 30., 40., 50., 55., 60. évfordulóját és nem a péceli templomban esküdtek, de ide járnak, ehhez a közösséghez tartoznak, azok máj. 15-ig iratkozzanak fel a sekrestyében, vagy jelentkezzenek a plébánosnál.

– Hálatelt szívvel, nagy szeretettel köszöntjük az Édesanyákat!